

Sygn. akt IX Ka 1688/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach, IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Karamara

Protokolant: starszy protokolant sądowy Anna Wołowiec - Piłat

przy udziale oskarżyciela publicznego -----

po rozpoznaniu w dniu 9 lutego 2015 r.

sprawy **M. B.**

obwinionego o wykroczenie z art. 283 §2 pkt. 7 kp, 282 §1 pkt. 1 kp

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 15 października 2014r. sygn. akt XI W 5314/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 282 § 1 pkt 1 k.p. w zw. z art. 9 § 2 k.w. wymierza obwinionemu M. B. 1.000 (tysiąc) złotych grzywny;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia obwinionego M. B. od kosztów postępowania odwoławczego.

IXKa 1688/ 14

UZASADNIENIE

M. B. został obwiniony o to, że:

1) będąc Prezesem Zarządu (...) Sp. z o.o. w O. Św. w okresie od 09.07.2013 r. do dnia zakończenia kontroli tj. Do 20.08.2013 r. nie wykonał ostatecznych decyzji, oznaczonych nr od 1 do 11 z nakazu inspektora pracy z 28.06.2013 r. nr rej. (...) - K 029 - Np. 01/13 tj. z art. 283 § 2 pkt. 7 ustawy z 26.06. 1974 r. kodeks pracy w zw. z art. 207 § 2 pkt. 6 kp

2) będąc Prezesem Zarządu : I. : Sp. z o.o. w O. w okresie od 11.06.2013 r. do dnia zakończenia kontroli tj. do 20.08.2013 r., nie wypłacił

234 pracownikom wynagrodzenia za pracę za miesiąc maj 2013 r. tj. z art. 282 § 1

pkt. 1 kp w zw. z art. 85 § 1 i 2, art. 86 § 1 oraz art. 94 pkt. 5 kp

3) będąc Prezesem Zarządu : I. : Sp. z o.o. w O. w okresie od 11.07.2013 r. do dnia zakończenia kontroli tj. do 20.08.2013 r., nie wypłacił

224 pracownikom wynagrodzenia za pracę za miesiąc czerwiec 2013 r. tj. z art. 282 §

1 pkt. 1 kp w zw. z art. 85 § 1 i 2, art. 86 § 1 oraz art. 94 pkt. 5 kp

4) będąc Prezesem Zarządu : I. : Sp. z o.o. w O. w okresie od 11.08.2013 r. do dnia zakończenia kontroli tj. do 20.08.2013 r., nie wypłacił

211 pracownikom wynagrodzenia za pracę za miesiąc lipiec 2013 r. tj. z art. 282 § 1

pkt. 1 kp w zw. z art. 85 § 1 i 2, art. 86 § 1 oraz art. 94 pkt. 5 kp

5) będąc Prezesem Zarządu : I. : Sp. z o.o. w O. w okresie od 11.06.2013 r. do dnia zakończenia kontroli tj. do 20.08.2013 r., nie wypłacił

7 pracownikom wynagrodzenia za czas choroby za miesiąc maj 2013 r. tj. z art. 282 §

1 pkt. 1 kp w zw. z art. 94 pkt. 5, art. 92 § 1 i 2 kp

6) będąc Prezesem Zarządu : I. : Sp. z o.o. w O. w okresie od 11.07.2013 r. do dnia zakończenia kontroli tj. do 20.08.2013 r., nie wypłacił

4 pracownikom wynagrodzenia za czas choroby za miesiąc czerwiec 2013 r. tj. z art.

282 § 1 pkt. 1 kp w zw. z art. 94 pkt. 5, 92 § 1 i 2 kp

7) będąc Prezesem Zarządu : I. : Sp. z o.o. w O. w

okresie od 11.08.2013 r. do dnia zakończenia kontroli tj. do 20.08.2013 r., nie wypłacił

2 pracownikom wynagrodzenia za czas choroby za miesiąc czerwiec 2013 r. tj. z art.

282 § 1 pkt. 1 kp w zw. z art. 94 pkt. 5, 92 § 1 i 2 kp

8) będąc Prezesem Zarządu : I. : Sp. z o.o. w O. w okresie od 11.06.2013 r. do dnia zakończenia kontroli tj. do 20.08.2013 r., nie wypłacił

212 pracownikom ekwiwalentu pieniężnego za pranie odzieży roboczej za miesiąc maj

2013 r. tj. z art. 282 § 1 pkt. 1 kp w zw. z art. 237⁹ § 2 i 3 kp

9) będąc Prezesem Zarządu : I. : Sp. z o.o. w O. w okresie od 11.07.2013 r. do dnia zakończenia kontroli tj. do 20.08.2013 r., nie wypłacił

205 pracownikom ekwiwalentu pieniężnego za pranie odzieży roboczej za miesiąc

czerwiec 2013 r. tj. z art. 282 § 1 pkt. 1 kp w zw. z art. 237⁹ § 2 i 3 kp

10) będąc Prezesem Zarządu : I. : Sp. z o.o. w O. w okresie od 11.08.2013 r. do dnia zakończenia kontroli tj. do 20.08.2013 r., nie wypłacił

192 pracownikom ekwiwalentu pieniężnego za pranie odzieży roboczej za miesiąc

lipiec 2013 r. tj. z art. 282 § 1 pkt. 1 kp w zw. z art. 237⁹ § 2 i 3 kp

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 15 października 2014 r. w sprawie XIW 5314/ 13 orzekł co następuje:

1) obwinionego M. B. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu wnioskami o ukaranie czynów stanowiących wykroczenia z art. 283 § 2 pkt. 7 ustawy z 26.06.1974 r. kodeks pracy w zw. z art. 207 § 2 pkt. 6 kp co do czynu z pkt. 1 wniosku o ukaranie oraz z art. 282 § 1 pkt. 1 kp w zw. z art. 85 § 1 i 2, art. 86 § 1 oraz art. 94 pkt. 5 kp co do czynu z pkt. 2 wniosku o ukaranie oraz z art. 282 § 1 pkt. 1 kp w zw. z art. 85 § 1 i 2, art. 86 § 1 oraz art. 94 pkt. 5 kp co do czynu z pkt. 3 wniosku o ukaranie oraz z art. 282 § 1 pkt. 1 kp w zw. z art. 85 § 1 i 2, art. 86 § 1 oraz art. 94 pkt. 5 kp co do czynu z pkt. 4 wniosku o ukaranie oraz z art. 282 § 1 pkt. 1 kp w zw. z art. 94 pkt. 5, art. 92 § 1 i 2 kp co do czynu z pkt. 5 wniosku o ukaranie oraz z art. 282 § 1 pkt. 1 kp w zw. z art. 94 pkt. 5, 92 § 1 i 2 kp co do czynu z pkt. 6 wniosku o ukaranie oraz z art. 282 § 1 pkt. 1 kp w zw. z art. 94 pkt. 5, 92 § 1 i 2 kp co do czynu z pkt. 7 wniosku o ukaranie oraz z art. 282 § 1 pkt. 1 kp w zw. z art. 237⁹ § 2 i 3 kp co do czynu z pkt. 8 wniosku o ukaranie oraz z art. 282 § 1 pkt. 1 kp w zw. z art. 237⁹ § 2 i 3 kp co do czynu z pkt. 9 wniosku o ukaranie oraz z art. 282 § 1 pkt. 1 kp w zw. z art. 237⁹ § 2 i 3 kp co do czynu z pkt. 10 wniosku o ukaranie i za to na podstawie wyżej powołanych przepisów po przyjęciu za podstawę wymiaru kary art. 282 § 1 pkt. 1 kp w zw. z art. 9 § 2 kw i w zw. z art. 39 § 1 kw odstąpił od wymierzenia łącznie kary wobec obwinionego M. B.

2) na podstawie art. 119 kpw w zw. z art. 624 § 1 kpk zwolnił obwinionego M. B. od ponoszenia kosztów postępowania na rzecz Skarbu Państwa

Powyższy wyrok zaskarżył oskarżyciel publiczny, który w oparciu o przepis art. 438 pkt. 4 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpsw zarzucił rażąco niewspółmierność rozstrzygnięcia w zakresie kary, upatrując jej w odstąpieniu przez sąd orzekający od wymierzenia łącznej kary wobec obwinionego M. B.. W konsekwencji skarżący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku przez wymierzenie obwinionemu za przypisane mu wykroczenie kary grzywny w wysokości 2000 zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja co do zasady zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie przypomnieć należy, że przepis art. 39 § 1 kw stanowi, iż można odstąpić od wymierzenia kary w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie. Z treści uzasadnienia Sądu wynikałoby, że uznał za taki szczególny wypadek w rozpatrywanej sprawie fakt, że obwiniony nie realizował przypisanych mu w wyroku należności wobec pracowników z uwagi na ciężką sytuację finansową zakładu którym kierował, oraz z uwagi na podejmowane przez niego próby uzyskania wsparcia finansowego.

Z takim stanowiskiem Sądu, co słusznie podnosi apelujący, nie sposób się zgodzić, gdyż czyni ono rozstrzygnięcie Sądu jako rażąco łagodne potraktowanie obwinionego, zwłaszcza w kontekście innych ustalonych przez Sąd okoliczności, które nie zostały należycie docenione przez Sąd. Wskazać tu należy, iż przecież Sąd przyjął, iż stopień społecznej szkodliwości przypisanych mu wykroczeń nie jest mały, stąd istotnym jest, zgodnie z dyrektywami wymiaru kary z art. 33 § 1 kw, by rozstrzygnięcie w tym zakresie uwzględniało także względy w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze. Zgodzić się więc należy ze skarżącym, że właśnie ten взгляд na poczucie sprawiedliwości społecznej, w sytuacji gdy przecież doszło do naruszenia istotnych praw pracowniczych i to wobec wielu osób, wymaga stosownego ukarania obwinionego.

Nie można bowiem przy tym zapomnieć, stojąc na gruncie wyjaśnień samego obwinionego, które sąd uznał za wiarygodne i stanowiące podstawę ustaleń, iż ten stan trudności finansowej kierowanego przez obwinionego zakładu, powstał na długo przed tym okresem objętym zarzucanymi czynami, skoro sam obwiniony wyjaśnił (k. 69), że już od maja 2013 r. ustała produkcja w zakładzie z powodu wyłączenia gazu za nieopłacone rachunki. Tak więc ta okoliczność wskazuje, iż obwiniony miał świadomość tego, iż zakład pracy już od maja 2013 r. nie ma przychodów skoro nic nie produkuje, a mimo tego utrzymywał stan załogi nie płacąc im świadczeń. Słusznie w tym kontekście podnosi apelujący, iż to pracodawca przyjmuje na siebie ryzyko prowadzonej działalności gospodarczej, w skład którego wchodzi także obowiązek wypłaty należności zatrudnionym pracownikom, co w rozpatrywanej sprawie nie uzasadniało tak łagodnego potraktowania obwinionego jak uczynił to Sąd.

W ocenie sądu odwoławczego karą adekwatną, nie noszącą cech rażącej łagodności, a przy tym uwzględniającą zarówno stopień winy oskarżonego jak i stopień społecznej szkodliwości przypisanych czynów będzie kara grzywny w rozmiarze 1000 zł i dlatego w oparciu o przepis art. 437 § 1 i 2 kpk zaskarżony wyrok zmieniono w sposób wskazany w sentencji.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego oparto na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpsw.

SSO Zbigniew Karamara